

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Van de ezel die bleef staan
Jan de Kinder
(door Ann Foulon)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Jan de Kinder (1964) studeerde eerst voor metser en tuinbouwer. Daarna volgde hij een opleiding toegepaste grafiek aan het Sint-Lucas instituut in Brussel en tekenen aan de academie van Leuven. Vandaag woont Jan in Tienen, samen met zijn vrouw Petra en hun drie leesbeesten Anna, Martha en Emma.

Jan begon met het illustreren van kinderboeken in 1998, toen zijn oudste dochter Anna haar eerste prentenboekjes ontdekte. Nu is hij beeldend kunstenaar en fulltime werkzaam als zelfstandig illustrator voor kinderboeken en kindertijdschriften. Hij illustreert vooral boeken van andere auteurs, maar maakt af en toe ook zelf een (prenten)boek, zoals *Mathilde* (Clavis, 2002) of *Van de ezel die bleef staan*.

In 2002 en 2003 was Jan de Kinder gastdocent illustratie kinderboeken aan de Universiteit Capetown in Zuid-Afrika. Hij leidde er gedurende twee weken samen met Leen van den Berg workshops rond schrijven en illustreren.

Jan houdt van jongleren, éénwielers, circus Ronaldo, clowns, improvisatie, schrijven en vertellen.

KORT SAMENGEVAT

Er was eens een sterke ezel. Op een dag knoopte een man een touw om zijn nek. 'Jij bent nu van mij,' zei de man. Hij laadde een kist, een hond, een koffer, een man en een vrouw op de rug van de ezel. Daar bovenop liet hij zijn drie kinderen zitten. 'Vort, ezel, vort!' brulde de man. Maar wilde de ezel dat wel? De ezel bleef staan. Hoe harder de man riep, hoe koppiger de ezel werd...

VÓÓR HET VOORLEZEN

Bespreek met de juryleden de titel. Fantaseer samen waarover het verhaal zou kunnen gaan. Lees het verhaal voor tot aan de bladzijde waar alle mannen en vrouwen uit de buurt aan het touwtrekken zijn. Maak het spannend: wat zal er gebeuren? Zullen ze genoeg kracht hebben? Bekijk hoe het touw springt en hoe iedereen op de grond valt. Kijk samen naar de oude man met het brilletje: hij lijkt wel een burgemeester die altijd streng achter zijn bureau zit. Of misschien is hij een oude schooldirecteur, zo iemand van vroeger, van de school van mama en papa?

TIJDENS EN NA HET VOORLEZEN

Vertel de juryleden dat dit een eenvoudig verhaal is en dat de schrijver ook de prenten gemaakt heeft. Geef hen geregeld de kans om door het boek bladeren, om de prenten (rustig) te bekijken.

Het rode touw

Kijk samen naar de kracht van het rode touw: het touw loopt doorheen het hele verhaal. Maak de juryleden attent op de rode schutbladen, op het touw dat van de cover doorloopt naar de achterflap. Op de rug is het touw niet gekleurd, waardoor het minder sterk lijkt. Zou dit kunnen verwijzen naar het touw dat middenin het verhaal kapot springt?

Krachtige illustraties

De illustraties zijn eenvoudig maar heel krachtig. Leg het boek op een willekeurig bladzijde helemaal open. Je zou elke pagina bijna als een poster aan de muur kunnen hangen. Zoek samen met de juryleden grappig prenten uit. Kijk ook naar de gevoelens: de gezichten van de personages laten duidelijk zien als iemand blij of kwaad is.

Woord en beeld

De schrijver gebruikte korte en krachtige zinnen. Wijs de juryleden hierop en geef een paar voorbeelden. Toon hen dat je met korte zinnen en overtuigende prenten een bepaalde sfeer kan weergeven: je voelt haast hoe kordaat de man is, hoe hij brult op de ezel.

Er staan niet veel woorden in het verhaal. Je kan het gemakkelijk volgen door naar de illustraties te kijken:

- Wijs de zwarte bladzijde waarop de ezel blijft stil staan. Er staat maar één zin bij: 'De ezel bleef staan.' Als lezer lees en voel je meteen dat de ezel geen zin heeft om ook maar één stap vooruit te zetten.
- Kijk hoe alle mannen en vrouwen uit de buurt aan het touw trekken en er enkele bladzijden lang geen tekst bij het verhaal staat.
- Kijk naar de prenten waar alles op de ezel gestapeld wordt. Het kleurgebruik straalt een Oosterse sfeer uit, maar het verhaal kan zich evengoed hier afspelen.

Wijs de juryleden op de eerste en de laatste zin van het verhaal en kijk daarbij naar de blik van de ezel: 'Er was eens een sterke ezel' versus 'Er was eens een ezel...' Kijk hoe de ezel als een winnaar over de wei kijkt en op de allerlaatste pagina rustig verder graast terwijl de man gepakt en gezakt wegtrekt. Was de ezel echt sterk? Was hij koppig? In de laatste zin zegt de schrijver er niets meer over. Wat zouden de juryleden zeggen?

Einde

Vonden de juryleden het einde grappig? Hadden ze een ander slot verwacht?

Koppig zijn

Dit verhaal gaat over een koppige ezel die weigert te doen wat de kwade man gebiedt. Mag je weigeren als iemand iets vraagt? Dit verhaal gaat ook over trouw blijven aan jezelf, aan doen waar jij zin in hebt, aan je eigen weg gaan. Misschien kan je hier een klein gesprekje over houden.

AFRONDING

Na het getouwtrek met de ezel krijgt iedereen vast zin om touwtjetrek te spelen. Verdeel de groep in twee kleine groepen. Maak van iedereen een ezel door hen 'i-a' te laten balen. De groep die het snelst de andere groep over de streep trekt, is de groep van de sterke ezels. De andere groep is de groep van de dappere ezels.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Schatjepatatje
Marita de Sterck & Ceseli Josephus Jitta (ill.)
(door Inge Umans)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Marita de Sterck werd op 16 augustus 1955 in Antwerpen geboren. Als kind wilde ze graag ontdekkingsreiziger worden. Ze groeide op in een huis vol verhalen en debuteerde met reisverhalen. Marita studeerde talen, perswetenschappen en antropologie. Ze schrijft prentenboeken, boekjes voor beginnende lezers, informatieve boeken over andere culturen, makkelijk-lezen-verhalen, jeugdromans en boeken over jeugdliteratuur. Ze geeft zelf ook schrijfworkshops.

☞ users.telenet.be/marita.de.sterck

Ceseli Josephus Jitta werd op 10 augustus 1952 in Wassenaar (Nederland) geboren. Ze volgde Tekenen en Schilderen aan de Academie Julien in Parijs, aan de Rietveld Academie en de Rijksacademie in Amsterdam.

☞ www.ceseli.nl

KORT SAMENGEVAT

Schatjepatatje is een hond. Een hond die doodgraag gezien wordt door zijn baasjes. Schatjepatatje springt op tafel om een worst te pikken, snuffelt en kwijlt, heeft een wiebelkont en luistert niet altijd naar zijn baasjes. En zijn baasjes?

THEMA'S

- goede manieren
- huisdieren
- hond
- graag zien
- kattenkwaad

VÓÓR HET VOORLEZEN

Laat de juryleden de tekening op de cover van het boek bekijken. Vergelijk de voor- en achterkant van het boek. Waarover zal dit verhaal gaan? Wat zijn hun verwachtingen? Koppel na het lezen even terug. Werden hun verwachtingen ingelost?

Vertel hen de titel van het boek, die ook de naam van de hond is. Past de naam bij het dier dat is afgebeeld? Wie van de juryleden heeft een huisdier? Welk dier? Wie zorgt er voor? Welke zorgen heeft het nodig? Uitlaten, eten geven, hok verschonen... Wat eet het dier? Hoe heet het dier? Wie bedacht de naam? Moet het dier worden opgevoed (hondenschool)? Wat mag een huisdier doen en wat niet? Gelden bij iedereen dezelfde afspraken (hond mag likjes geven, op de bank zitten, kat mag op bed slapen, konijn in huis rondhuppelen...)?

Het boek *Django en de papegaai* past in een gesprek over huisdieren.

ILLUSTRATIES

Kennen de juryleden nog ander werk van Ceseli Josephus Jitta? Toon hen andere boeken, zoals *Tasjes*, *De wolkenfabriek*, *Wat is er toch met Lola Fink*, *Lola en de leasekat*... Vergelijk die boeken met de illustraties in dit boek.

- Herkennen de juryleden de hand van de illustrator? Wat is anders? Wat is hetzelfde?
- Welke techniek(en) werd(en) er in dit boek gebruikt?
- Wat is de achtergrondkleur in dit verhaal?
- Hoe wordt de grond aangeduid? Waar worden de personages geplaatst?
- Hoe verhouden ze zich tegenover elkaar?
- Welke kleuren en motieven worden er gebruikt? Hoe bepalen deze de sfeer? Zijn het vrolijke, uitbundige kleuren of net niet?
- Vertellen de prenten meer dan de tekst of beelden ze de tekst gewoon uit?
- Vinden ze de tekeningen mooi? Kunnen ze ook aangeven waarom wel/niet?

TEKST

Kennen de juryleden andere boeken van Marita de Sterck? Toon en/of lees nog andere boeken voor, zoals *Tasjes*, *Koekeloeren*, *Grote tanden*...

Wie vertelt het verhaal? Wie is er aan het woord? Wie is 'mama' en wie is 'papa'?

Vergelijk telkens de linker- met de rechterpagina. Wat doet de hond? Wat doen zijn baasjes? Wie heeft goede manieren en wie niet? Wat zijn goede manieren?

Begrijpt de hond steeds wat zijn baasjes bedoelen? Trek dit open naar het leven van de juryleden: geven hun ouders altijd duidelijke boodschappen? Begrijpen zij steeds wat hun ouders bedoelen? Wat mag soms wel en soms niet?

De tekst is eenvoudig, de zinnen zijn kort. Toch wordt er veel in verteld. Wat stellen de juryleden zich bijvoorbeeld voor bij een 'wiebelkonthond'? Wat betekent de uitspraak 'Vergeet dat je ooit een wolf was' volgens hen?

Vinden de juryleden het verhaal mooi? Boeiend? Interessant? Grappig? Kunnen ze ook aangeven waarom?

NA HET VOORLEZEN

Het is leuk om na het lezen van dit boek even stil te staan bij het gedrag van mensen en dieren. Waarin verschillen mensen en dieren, of net niet?

Laat de juryleden verschillende dierenmanieren uitbeelden:

- kopje geven als een poes
- snuffelen als een hond
- huppelen als een konijn
- napraten als een papegaai
- lippen tuiten als een vis
- ...

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Fiet wil rennen
Bibi Dumon Tak & Noëlle Smit (ill.)
(door Ann Foulon)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Bibi Dumon tak (1964) studeerde Nederlandse taal- en letterkunde aan de universiteit van Utrecht. Nu is ze fulltime schrijfster. Voor haar eerste boek *Het koeienboek* kreeg ze in 2002 meteen een Zilveren Griffel.

Bibi groeide op tussen de dieren en was altijd bezig met het redden van zielige dieren. Die belangstelling heeft ze gehouden: de meeste van haar boeken gaan over dieren. Vaak zij het ook informatieve boeken: Bibi schrijft vooral non-fictie voor kinderen. Ze houdt immers van onderzoeken en dat moet je doen om non-fictie te schrijven: als je iets over een tijgertemmer wil schrijven, moet je op bezoek bij een tijgertemmer.

Noëlle Smit (1972) is geboren in Alkmaar en groeide op in een klein dorpje vlakbij de zee. Ze studeerde aan het Grafisch Lyceum in Amsterdam en vond haar weg naar de prentenboeken op de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht.

Ze werkt als freelance illustrator en illustreerde talloze prentenboeken bij verschillende uitgeverijen, die in meer dan tien talen vertaald zijn.

Noëlle woont in Amsterdam met haar vriend en hun twee poezen Roxy en Spetter. Ze maakt haar tekeningen in een atelier in de achtertuin en op mooie dagen aan de keukentafel op het terras onder de goudenregen. Ze vindt het fijn om zo af en toe in haar eentje terug naar de kust te gaan.

📧 www.noellesmit.nl

📧 noelle-smit.blogspot.com

KORT SAMENGEVAT

Struisvogel Fiet doet niets liever dan rennen. Altijd en overal. Ook als het heel hard waait, wil hij zich niet laten tegenhouden door de wind. Alle dieren hebben een trucje om tegen de wind in te gaan: drijven, kruipen, kronkelen, vliegen, zwemmen en schuilen. Maar Fiet wil niets van dat alles. Hij wil rennen. Ook als het verschrikkelijk hard waait.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Bekijk met de juryleden de cover van het boek. Is Fiet een vogel? Een eend? Een raar dier? Lees de titel voor. Verklaar die iets van het verhaal? Is Fiet op de cover aan het rennen? Lukt het hem? Toon de juryleden zijn kwade, indringende blik. Wat betekent dat? Waarom kan hij niet rennen? Zou het hondje aan zijn poot te zwaar wegen, zodat hij niet vooruit kan? Wat kunnen de juryleden over de andere dieren vertellen?

Toon ook de schutbladen en wees er verrast over. Niet alle (prenten)boeken hebben tekeningen op de schutbladen. Merk dit op en vergelijk met enkele andere (KJV-)boeken. Bekijk de tekeningen: zijn de dieren aan het dansen? Of waaien ze weg door de wind? Misschien is wegwaaien door de wind net zo fijn als dansen?

LEES HET VERHAAL VOOR

Herhaling

Heb je het verhaal helemaal voorgelezen? Schreeuw dan niet 'uit!', maar begin opnieuw met voorlezen, vertellen en aanwijzen. De vele herhalingen in dit verhaal zorgen ervoor dat ook de kleinste lezers na een paar voorleesrondes sommige stukjes luidop mee zullen brullen.

Koppig zijn

Fiet geeft zich niet gewonnen. Koppig blijft hij zich tegen de wind verzetten. Elke kleuter zal al eens koppig geweest zijn. Hou een klein vraaggesprekje over koppig zijn: wie was al eens koppig? Wanneer was dat? Je kan de koppige Fiet vergelijken met de koppige ezel in *Van de ezel die bleef staan* van Jan de Kinder.

Gevoelens

Op de tekeningen van de dierenkoppen kan je heel wat gevoelens herkennen. Zoek samen naar een heel boze Fiet, een angstige das, vrolijke kwakende eendjes, Fiet die zich steeds meer opwindt... Zien de juryleden hoe moe en zonder kracht Fiet tegen de boom leunt?

Taal

Horen de juryleden dat de schrijfster korte zinnen gebruikt? Vertel hen dat dit er voor zorgt dat het verhaal zich gemakkelijk laat voorlezen.

De schrijfster Bibi Dumon Tak zoekt de juiste woorden om alles te beschrijven. Je voelt bijna de angst in Fiets stem: "Straks verlies ik mijn veren nog," denkt Fiet. "Straks waai ik helemaal weg." Ook voel je haast de bewegingen die de dieren maken. Proef samen van de volgende zinnen:

- 'De veren wapperen alle kanten uit.'
- 'Kom kronkelen, roept een worm.'
- 'De wind raast en giert en rukt en plukt.'
- 'Ze dobberen als wilde klontjes op en neer.'

Illustraties

De illustraties lopen steeds over twee pagina's. Op die manier maken ze nog meer indruk. Als kijker en lezer voel je de bewegende dieren haast over het blad waaien. Ook de horizontale vorm van het boek versterkt dit gevoel.

Kijk samen naar het slakkenspoor. Op die tekening is goed te zien dat de illustrator een gemengde techniek gebruikte: de waterverfkleurtjes van het slakkenspoor (die je verder ook in het water ziet) en de volle kleuren van de kruipende Fiet.

De tekeningen zitten vol 'windgevoel'. Kijk naar de wapperende veren van Fiet, de wuivende takken, de omgewaaide boom, remsporen, wegwaaiende bladeren, de giraf die met zijn poten gespreid staat zodat hij niet wegwaait...

De illustrator tekent precies wat de schrijfster schrijft. Bijna op het einde, als Fiet kwaad wordt lees je: "Ik wil niet staan!" roept Fiet. 'Ik wil rennen.'" Wijs de juryleden erop dat Fiet heel kwaad kijkt. Ook de woorden 'Ik wil rennen' staan er groot en dik. Als lezer ga je bijna vanzelf luid (voor)lezen.

Einde

Hoe komt het dat Fiet uiteindelijk toch kan rennen? Hebben de juryleden gemerkt dat de wind ook voordelen heeft? Als Fiet zich omdraait krijgt hij de wind in de rug. Heeft iemand al eens de wind in de rug gevoeld bij het fietsen of stappen?

NAVERWERKING

Stap met de juryleden door de ruimte waarin ze zich bevinden. Doe alsof het heel hard waait. Kunnen ze net zo kwaad kijken als Fiet omdat ze niet vooruit geraken?

Lees het onderstaande gedichtje voor. Draai je samen met de juryleden om zodat de wind tegen jullie rug blaast en stap zo de ruimte uit. Op weg naar het volgende KJV-boek...

Storm

Het weer probeert mijn kamer in te waaien.
Open ramen en gordijnen
die me wakker zwaaien –
vindt de wind het tijd
om binnen te gaan liggen?

Kom maar storm,
kom maar hier bij mij.
Ik adem en ik adem,
ik adem
net als jij.

Uit: *Superguppie* / Edward van de Vendel (Querido, 2004)

EXTRA

Fiet wil rennen werd in Nederland verkozen tot Prentenboek van het Jaar 2011. Het staat centraal tijdens de Nederlandse Nationale voorleesdagen (19–29 januari 2011). Meer info vind je op www.cpnb.nl.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Tommie en de torenhoge boterham
Lorraine Francis & Pieter Gaudesaboos (ill.)
(door Frederic Vercaemst)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Op 5 november 1958 werd **Lorraine Francis** in Athlone (Ierland) geboren. Na haar studies in Dublin begon ze aan een tweejarige rondrit door Europa. In 1980 keerde ze terug naar Dublin en begon te werken in de kinderafdeling van een bibliotheek. In 1984 nam ze een break in haar carrière en trok naar New York. Daar ging ze aan de slag als serveerster en ging wandelen met honden voor een hondenuitlaatservice.

Wanneer Lorraine terugkeerde naar Ierland, begon ze opnieuw te werken als bibliothecaris en werd ze moeder van Graham en David. In 1998 schreef ze haar eerste boek, dat onmiddellijk werd uitgegeven bij een Ierse uitgeverij.

Tommie en de torenhoge boterham is het eerste boek dat ze samen met de Vlaamse illustrator Pieter Gaudesaboos maakte. Ondertussen hebben ze samen nog twee boeken gemaakt: *Het Boek van Mannetje Koek* en *Mannetje Koek schrijft een boek*.

Op 9 mei 1979 zag **Pieter Gaudesaboos** in Brugge het daglicht. Hij volgde vrije grafiek in avondschoon en studeerde grafische digitale vormgeving en fotografie in Gent. Hij werkte een jaar deeltijds als leerkracht bij een kinderatelier en is medeoprichter van en audio-visueel kunstenaar bij Tapis Plein, een productiehuis dat projecten opzet rond actueel en alledaags erfgoed in Brugge en daarbuiten. Sinds 2000 is hij actief als zelfstandig graficus. Hij werkte onder meer voor de Kopergietery en was als art-director verbonden aan het cross-mediaal kinderproject W@=D@ van Dimitri Leue en Pieter Embrechts.

Pieter debuteerde met *Roodlapje* en haalde hiermee meteen de shortlist van de Gouden Uil. Daarna volgden nog een aantal nominaties en prijzen zoals de Boekenwelp en de Boekenpluim.

Tegenwoordig kan je Pieter zien rondfietsen in Gent, want daar woont hij nu.

Dit antwoordt Pieter op de vraag hoe de samenwerking tussen hem en Lorraine tot stand kwam:

‘Ik leerde Lorraine in 2000 kennen. Toen was ik op uitwisseling in Ierland, in de school waar zij part time in de bibliotheek werkt. Pas een jaar later (2001), toen ik een maand terug naar Ierland ging, heb ik haar mijn schetsboek getoond. Toen is het idee ontstaan voor ‘de torenhoge boterham’. Zij maakte een

tekst, ik de tekeningen. Dat 'project' hebben we in 2002 naar een aantal Engelse uitgeverijen doorgestuurd, waar het uiteindelijk is blijven liggen. Intussen was ik hier in Vlaanderen met mijn foto-prentenboekjes begonnen. In 2008 kreeg ik terug zin om iets te maken voor de allerkleinsten. Toen heb ik de tekst terug opgediept, contact opgenomen met Lorraine (die ik sinds 2003 niet meer gehoord had) en heb nieuwe tekeningen gemaakt. Nu werken we nog steeds samen!

🌐 www.gaudesaboos.be

KORT SAMENGEVAT

Tommie heeft reuzenhonger. Hij besluit de grootste en de hoogste boterham van de wereld te maken. Hij plundert de keukenkastjes en laadt alles in zijn karretje. De boterham stijgt al snel boven zijn hoofd uit, maar een ladder brengt hulp. Tommie zaagt gaten door de plafonds en stapelt verder. Via het dakraam kan hij nog hoger en met de hulp van een torenkraan kan hij de hoge boterham afwerken met een olijf en een toefje peterselie. Maar hoe zal Tommie zijn boterham kunnen opeten?

STIJL EN VORMKENMERKEN

Stapelverhaal

Dit boek is opgebouwd als een stapelverhaal. Tommie smeert, belegt en stapelt, letterlijk, zijn boterham tot ongeziene hoogten. Hij krijgt aanmoedelingen van familie en voorbijgangers, maar Tommie is nog lang niet klaar en stapelt verder aan de boterham en aan het verhaal.

Nevenverhalen

Naast het hoofdverhaal kan je ook verschillende nevenverhalen ontdekken. Verzin samen met de juryleden het verhaal van het vogeltje dat uit zijn kooi ontsnapt. Of bedenk het verhaal van de mama die de kerstboom versiert. Het boek zit vol met zoekbare voorwerpen en figuurtjes. Het voedsel dat Tommie bij elkaar heeft gezocht, komt in elke prent wel in één of andere vorm voor. Volg bijvoorbeeld de muis of de vogel die Tommie op elke prent begeleiden.

Illustraties

In dit boek herken je de typische illustratiestijl van Pieter Gaudesaboos. Haal ook een aantal andere boeken van hem erbij, bijvoorbeeld *Stad* en *Het Boek van Mannetje Koek*. Herkennen de juryleden zijn stijl?

De tekeningen in dit boek hebben een retro-sfeer. Er werd gebruik gemaakt van specifieke kleuren en je ziet heel wat voorwerpen die gangbaar tijdens de jaren '60 en daarna.

Tommie en de torenhoge boterham is een kartonboek. Valt dit de juryleden op? Haal er eventueel andere prenten- en kartonboeken (zoals *Stad* van Tom Schamp) bij en vergelijk de boeken met elkaar.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Vraag aan de juryleden wat ze graag eten. Niet iedereen lust dezelfde dingen. Ga met de juryleden hierover een gesprekje aan.

TIJDENS HET VOORLEZEN

Er valt heel wat te zien op de verschillende prenten. Probeer bij een eerste (voor)leesbeurt je aandacht bij Tommie te houden. Pas bij een volgende (voor)leesbeurt richt je de aandacht op de nevenverhalen.

Laat de juryleden ook zelf uitgebreid in het boek kijken. Ze zullen vast veel dingen ontdekken die ze eerst niet zagen. Noteer hun verhalen of laat hen de nevenverhalen zelf natekenen.

NA HET VOORLEZEN

Torenhoge boterham

Het verhaal nodigt uit om na het vertellen zelf een torenhoge boterham te maken. Zorg er wel voor dat de kinderen, na het maken, de boterham kunnen opeten en smeer dus liever geen vreemde smaakcombinaties. Heeft er, na het maken van de torenhoge boterham, misschien iemand zin in een banaan?

Teken- en stempelspel

De pedagogische begeleidingsdienst van Gent creëerde samen met Pieter Gaudesaboos een teken- en stempel spel. In het kader van de digitale week hing hier ook een wedstrijd aan vast. Deze wedstrijd is inmiddels afgelopen maar je kan het spel nog steeds op je pc installeren. De handleiding en de bijbehorende software kan je vinden op www.pbdgent.be/node/473

Beeld en geluid

Je vindt een 'levende' versie van het prentenboek vinden op YouTube:

http://www.youtube.com/watch?v=_jDaYoyC0qM (En op het Prikbord op www.kjv.be)

WIST JE DAT...

- volgens Guinness World Records de grootste boterham (niet de hoogste) 2467,5 kg weegt?
- er nog geen record staat voor de hoogste boterham. Gaat iemand de uitdaging aan?
- Pieter Gaudesaboos dit boek volledig met de computer gemaakt heeft.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Iedereen prinses
Brigitte Minne & Merel Eyckerman (ill.)
(door Ann Foulon)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Brigitte Minne (1962) is een duizendpoot: ze werkt voor tv, schrijft teksten voor prentenboeken, toneel, jeugdromans en verhalen voor beginnende lezers.

Haar kinderen Karel, Liesbet, Jasper en Gust vindt ze geweldig, maar ook met haar hond is ze een onafscheidelijk duo. De hond ligt de hele dag aan haar voeten als Brigitte schrijft en wacht gedwee aan de badkamerdeur als ze in het bad ligt. Maar de hond is niet haar enige dier: er zijn ook konijnen en kippen en er is zelfs een ezeltje. Brigitte vindt het heerlijk om op reis te gaan: een trektocht door het oerwoud, duiken tussen de koraalriffen, in een tentje op een verlaten strand slapen... Niets lijkt haar te gek. Aan oorlog, geweld en mensen die honger lijden heeft Brigitte Minne een hekel.

☞ www.brigitteminne.be en www.huisminne.be (haar Bed & Breakfast)

Merel Eyckerman werd geboren in Turnhout in 1981 maar woont nu in Antwerpen. Ze studeerde af in Hasselt als illustratief ontwerper en combineert een parttime baan met datgene wat ze het liefste doet: tekenen.

Een uitwisselingsproject bracht haar naar Finland en de indrukken die ze daar opdeed, beïnvloeden haar nog steeds. In totaal illustreerde ze al een tiental kinderboeken. Ze maakte ook wetenschappelijke illustraties voor een archeologisch onderzoeksproject.

Merel is dol op kleur, op vormgeven, creëren en op het inkleuren van woorden. Tekenend betekent voor haar soms toevoegen, dan weer weghalen. Merel tekent voor iedereen die wil kijken, voor kinderen en voor zichzelf.

☞ www.merel-benjamin.be

KORT SAMENGEVAT

Marieke wil een prinses zijn. Voor haar verjaardag krijgt ze van haar vader een roze prinsessenjurk. De jurk is prachtig, maar toch is Marieke niet blij. Ze draagt een bril en mist een paar tanden en zo zien prinsessen er toch niet uit! De volgende dag neemt papa Marieke mee naar de stad en laat haar

kennismaken met een kappersvrouw met gouden handen, een bakkersvrouw die heerlijke chocoladebollen maakt... Marieke ontdekt dat elke vrouw op haar eigen manier een prinses is!

VÓÓR HET VOORLEZEN

Wakker de nieuwsgierigheid van de juryleden aan en blader samen door het boek. Zal dit een stoer en eng verhaal worden? Wijs de juryleden op het kleurgebruik. Zijn de kleuren donker en hard of zacht en lief?

HET VERHAAL

Verhaal

Is dit een moeilijk verhaal? Kunnen de juryleden voorspellen wat gaat gebeuren? Gaat het verhaal snel vooruit?

Taal

Het verhaal is niet zo spannend. De mooie zinnen maken het wel bijzonder. Bijvoorbeeld:

- ‘Mariekes woorden kruipen als spinnen in alle hoekjes van zijn hoofd.’
- ‘Wolken van geurend schuim.’
- ‘Ze heeft hemelse handen.’
- ‘De ogen van de vrouw glazen.’
- ‘Een man met een hoed en een slippersjas speelt draaiorgel.’

Illustraties

Kijk samen met de juryleden naar de illustraties. Hebben ze gezien hoe groot de tekeningen zijn? Vaak staan de mensen niet helemaal op het blad. En toch kan je ze goed herkennen. Soms lopen ze ook over de twee bladzijden.

De illustraties geven de sfeer van het verhaal goed weer. Als de papa in bed ligt, zie je dat het nacht is. Wijs het blauwe vlak met de maan aan en het park met de frisgroene boom.

Herkennen de juryleden de gevoelens van Marijke op de illustraties? Kijk samen naar Marijke die voor de spiegel staat en lees het zinnetje ernaast: ‘Ze kijkt in de spiegel en zucht opnieuw.’ Of kijk naar Marijke aan de wastafel: ‘Het is heerlijk, Marijke sluit haar ogen.’ Zouden er andere zinnen bij deze prenten passen? Of hebben de schrijfster en de illustrator dit samen goed gedaan?

Prinses

Marieke is getekend als een klein, rond meisje dat niet mooi en ook niet lelijk is. Ze is geen prinses zoals je vaak in prentenboeken ziet, maar een echt kind met zwarte staartjes. Je zou haar bijna een knuffel geven.

Het paard op de draaimolen ziet er wel prinselijk versierd uit. Net als het donsdeken op het bed, de warme sjaal van Marieke en het tapijt waarop de spiegel staat. De versieringen lijken wel gouden borduursels op rood fluweel.

Rollenpatroon

In dit verhaal wordt het klassieke rollenpatroon doorbroken: papa gaat met Marieke op zoek naar prinsessen, terwijl er van de mama geen sprake is. Vinden de juryleden dit vreemd? Of kan een papa evengoed op zoek gaan naar prinsessen? Wat zou de mama aan het doen zijn?

AFRONDING

Overal leven prinsessen: in kastelen en paleizen, maar ook in rijtjeshuizen, flats en hutten. En soms zelfs gewoon op straat. In dit verhaal kunnen alle meisjes en vrouwen een prinses zijn. Bedenk met de juryleden hoe alle jongens een prins kunnen zijn. De papa in het verhaal is vast een 'prinsesprins' omdat hij overal prinsessen ziet. Een man zonder haar kan een 'kale prins' zijn. En een 'chocoladeprins' bestaat vast ook.

Geef de juryleden tot slot een prinskoek. KJV-juryleden zijn namelijk prinselijke lezers: ze gaan mee op zoek naar een fijnste boek.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Balthazar, de eenzaamste ezel ooit
Inge Misschaert & Marieke Coenen (ill.)
(door Ann Foulon)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Inge Misschaert (1974) maakte op achtjarige leeftijd kennis met de bibliotheek: een wereld vol boeken! Inge las altijd en overal. Logisch dat ze later literatuur ging studeren. Al van toen ze een pen kon vasthouden, schreef ze verhaaltjes. Op kladpapier en met een kaft van karton, net echt.

Inge woont in Zele en geeft Nederlands aan middelbare scholieren. Ze is dol op haar echtgenoot en hun twee kinderen, op thee, een gezellig huis, in een hoekje kruipen met een goed boek, elfen, heksen en feeën, het zonlicht op de velden, paarden, koekjes bakken, ridders en bomen.

Inspiratie vindt Inge overal. Waar ze komt, observeert ze mensen. Op school, in de muziekschool, op straat, in winkels. Ter plekke verzint ze verhalen bij de mensen die ze ziet. Wie zijn ze? Waarom lopen ze daar? Waarom lachen of kijken ze sip?

🔗 www.ingemisschaert.be

🔗 inge-misschaert.skynetblogs.be

Marieke Coenen is in 1977 geboren in het plattelandsdorpje Moergestel (Nederland) en woont momenteel in Tilburg. Marieke studeerde Autonome beeldende kunst aan de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg en aan de Academia de Bellas Artes in Granada. Daar ontwikkelde ze zich tot een begaafd visuele artieste. Later ging ze studeren aan de KASK in Gent waar ze les kreeg van o.m. Carll Cneut. Toen hij haar voorstelde aan uitgeverij De Eenhoorn kwam haar carrière in een stroomversnelling terecht.

🔗 mariekecoenen.wordpress.com

KORT SAMENGEVAT

‘Balthazar, ooit moet ik gaan,’ zei moeder Ezel. Balthazar maakt zich weinig zorgen tot het op een dag zover is. Moeder Ezel is er niet meer. ‘Is dit nu ooit?’ vraagt Balthazar zich af. Verdrietig gaat hij op zoek naar het antwoord. Hij wil ooit vinden, maar weet niet hoe. De slak neemt hem mee naar haar ‘ooit’ aan de overkant. Maar de slak verdwijnt in de stad. Het schaap dat hij ‘s avonds in de wei ziet, is

de volgende morgen verdwenen. Balthazar moet alleen verder. Ook de kikker en de paarden kunnen zijn vraag niet beantwoorden. Balthazar voelt zich eenzaam en moe. En dan duikt plots de vrolijke herdershond op. Dankzij hem zal Balthazar ontdekken dat ooit best ooit eens komt, maar nu nog niet.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Lees de achterflap voor. Worden de juryleden nieuwsgierig? Wordt dit een vrolijk verhaal? Kijk samen naar de frisgroene cover. De kleine muisjes lijken veel plezier te beleven. Is de titel ook zo vrolijk: *De eenzaamste ezel ooit?*

Inge Misschaert bouwde haar verhaal op rond het – voor jonge kinderen vage – woord ‘ooit’. Vraag de juryleden wanneer ‘ooit’ is. Duurt het lang voor ‘ooit’ komt? ‘Ooit’ en ‘nooit’ zijn woorden met één lettertje verschil, maar ze betekenen iets helemaal anders. Praat met de leden over het verschil in betekenis.

BIJ HET VOORLEZEN

Voorlezen

Lees het verhaal voor. Het verhaal bestaat uit weinig woorden en is voor jonge kinderen misschien niet altijd meteen te begrijpen. Maar met wat duiding bij de illustraties lukt het zeker. Lees het verhaal een tweede keer voor en laat de juryleden het verhaal bij de prenten navertellen.

Woord en beeld

Een sterk punt aan dit boek is de manier waarop de teksten en de tekeningen elkaar aanvullen. Het lijkt alsof je van de tekst in het beeld stapt en terug. Als lezer trek je als het ware samen met Balthazar op tocht. Toon aan de juryleden hoe tekst en illustraties in elkaar overlopen.

Als je door het boek bladert, voel je dat er beweging in het verhaal zit. Tijdens de lange tocht van Balthazar zie je beelden van een stappende of struikelende ezel op een kronkelende, lange weg.

Marieke Coenen vult de lege plekken in de tekst in met frisse tekeningen die de halsbrekende toeren en de wisselende gevoelens van Balthazar heel goed weergeven. Bestudeer bijvoorbeeld de prent van de drukke straat waar het hoofden van ezel en slak heen en weer gaan. Het is alsof je zelf middenin de drukte staat.

De stijl van de illustrator is grappig en met grillige lijnen. Toon de juryleden de vele kleine details, de uil en de muizen die overal opduiken, de slak op de kruiwagen... Ga samen op zoek naar nog meer vrolijke details.

Wijs de juryleden op het frisse kleurgebruik. Zachtgroen is de overheersende kleur, maar niet alle prenten zijn volledig ingekleurd. Zo komt ook het lijnenspel tot zijn recht.

Balthazar

Ga met de juryleden op onderzoek in het boek. Waar ziet Balthazar er droevig, angstig, moe of opgelucht uit?

Kijk naar de dubbele bladzijde waar de slak Balthazar nieuwsgierig in de stad achterlaat en waar Balthazar vervolgens verloren zijn neus in het malse gras graaft. Hoe voelt hij zich?

Kijk hoe Balthazar op twee poten stapt. Hierdoor lijkt hij een beetje op een mens. Misschien heeft de illustrator dan speciaal zo gedaan, want ook mensen gaan ooit weg. Vinden de juryleden Balthazar in de eerste plaats een mens of een ezel? Is hij net zo ezelachtig als de ezel uit *Van de ezel die bleef staan*?
Waarin verschillen de twee ezels?

Dood en afscheid

Het verhaal van Balthazar vertelt op een luchtige manier over de dood en over afscheid nemen. Zien de juryleden dit ook? Waar gaat het verhaal volgens hen over?

Dit boek gaat over Balthazar die afscheid neemt van zijn mama. Dat is iets heel droevigs, maar toch heb je op het einde van het verhaal een goed gevoel. Hoe voelen de juryleden zich na afloop van het verhaal? Blij, droevig, tevreden, gelukkig? Hebben de schrijver en de illustrator het droevige verhaal goed verteld?

AFRONDING

Bij dit verhaal kan je filosoferen over dood en afscheid nemen: ooit gaan we dood en keren we nooit meer terug. Praat met de juryleden over warme herinneringen en vrienden die er voor je zijn als je het moeilijk hebt.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Mag ik je knussen
An Swerts & Peter van Harmelen (ill.)
(door Ann Foulon)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

An Swerts (1973) is eigenlijk apotheker. Later werd ze journaliste en vandaag werkt ze als copywriter. Ze schrijft teksten voor farmaceutische bedrijven. Het idee voor *Mag ik je knussen* ontstond tijdens een verjaardagsfeestje van haar nichtje, toen ze een gesprek hoorde tussen haar nichtje en een vriendje.

☞ www.schrijf.be/s/answerts.htm

Peter van Harmelen (roepnaam van Petrus Maria)(1960) woont en werkt in Nederland. Jaren was hij er wijkverpleger en maakte hij tekeningen in en op cd-boekjes. Peter maakt graag illustraties met veel details en veel personages die onderling contact met elkaar hebben. Alles en iedereen doet mee in zijn tekeningen. Hij werkt meestal op papier, maar met acryl schilderen op meubels, muren en voorwerpen (in sprookjes- of klassieke sferen) spreekt hem evenzeer erg aan.

☞ www.petervanharmelen.nl

KORT SAMENGEVAT

‘Vind je me leuk?’ vraagt Kaatje. ‘Ja,’ zegt Ben zacht. ‘Heel leuk.’ Hij durft Kaatje bijna niet aan te kijken. Zijn hart maakt sprongetjes. Hij voelt het bonzen in zijn keel. ‘Hoe leuk dan wel?’ vraagt Kaatje. Ben denkt diep na. Hoe zeg je dat je iemand heel erg leuk vindt? Ben zoekt en vindt uiteindelijk de juiste woorden.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Kennen de juryleden woord ‘knussen’? Bestaat dit woord? Is het een nieuw bedacht woord? Kijk naar de knuffelende honden op de cover. Zal dit een lief verhaal worden? Lees de korte inhoud op de achterflap voor. Denken de juryleden (nog steeds) dat het een lief verhaal zal worden? Hé, wie krijgt daar een knuffel van de dolfijn? Misschien heeft de schrijver zich vergist en is het niet knussen maar knuffelen? Kan een schrijver een fout maken in een boek?

OVER HET VERHAAL

Illustraties

De paginagrote prenten in het boek trekken de aandacht. Kijk met de juryleden naar de aquareltekeningen. Wijs hen op de warme kleuren en vertel erbij dat het net snoepkleurtjes zijn. Het boek straalt een dromerigere en sprookjesachtige sfeer uit. Onderzoek met de juryleden hoe dit komt.

Op de prenten is veel beweging te zien: de illustrator tekent graag prenten waarop iedereen actief meedoet. Zoek met de juryleden voorbeelden hiervan en zoek verhaaltjes in de details in de tekeningen. Let bijvoorbeeld op de terugkerende trein die over de brug spoort.

Zien de juryleden dat de witte en bruine hond het verhaal van Kaatje en Ben lijken na te spelen? Ook zij ontmoeten toevallig in het park om op het einde te knussen.

Taal

Hebben de juryleden tijdens het voorlezen mooie zinnen gehoord? Soms er enkele op. Bijvoorbeeld:

- 'Kaatje heeft dansende krullen en haar lach klatert als een waterval.'
- 'Ze tuit haar lippen en geeft de lucht een zoen.'
- 'Hij voelt het bonzen in zijn keel.'
- 'Knussen is dat je iemand zo leuk vindt... dat je niet kunt kiezen tussen knuffelen en kussen.'

Kijk samen naar de tekst en de manier waarop de woorden vormgegeven zijn. Telkens wanneer Ben uitroept hoe leuk hij Kaatje vindt, golven de letters. Het lijkt alsof de letters Bens verrassende vondst uitschreeuwen. Hoe zouden de juryleden de uitspraken van Ben zeggen of uitroepen?

AFRONDING

Kennen de juryleden nog andere manieren om te zeggen dat je iemand erg leuk vindt?

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Django en de papegaai
Edward van de Vendel & Lilian Brøgger (ill.)
(door Inge Umans)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Edward van de Vendel werd op 1 augustus 1961 in Leerdam (Nederland) geboren. Hij wilde graag liedjesschrijver worden maar werd leraar. Ondertussen is Edward voltijds schrijver van prentenboeken, gedichten, boeken voor beginnende lezers, jeugdromans en zelfs liedjes.

☞ www.edwardvandevedel.com

Lilian Brøgger zag op 27 januari 1950 het levenslicht in Faø (Denemarken). Ze studeerde aan de Danish Design School, waar ze nu zelf les geeft. Intussen heeft Lilian al meer dan 120 kinderboeken geïllustreerd.

☞ www.lilianbroegger.dk

KORT SAMENGEVAT

Django wil absoluut een papegaai. Hij vraagt er eentje voor zijn verjaardag aan opa en krijgt Mister Krok. Django is dolblij, maar blijkt allergisch. De papegaai moet gaan. Opa geeft hem een ander dier cadeau, maar daar moet Django wel even aan wennen...

THEMA'S

- huisdier
- papegaai
- allergie
- verjaardagswens

VÓÓR HET VOORLEZEN

Laat de juryleden de cover van het boek bekijken. Bekijk ook de tekening op de achterflap. Waarover zal dit verhaal gaan? Wat zijn de verwachtingen van de juryleden? Koppel na het lezen even terug. Werden hun verwachtingen ingelost?

Wie heeft een huisdier? Welk dier? Wie haalde het in huis? Wie zorgt er voor? In een gesprek over huisdieren, past ook *Schatjepatatje* van Marita de Sterck.

Is er iemand allergisch voor een bepaald dier? Of voor iets anders (hooikoorts, geneesmiddelen, voedsel...)? Wat is een allergie? Wat gebeurt er met je als je in aanraking komt met iets waarvoor je allergisch bent?

ILLUSTRATIES

Kennen de juryleden nog andere boeken van Lilian Brøgger? Toon ook het andere boek over Django: *Django heet Django*. Heeft iemand dat gelezen?

Welke techniek(en) werd(en) er in dit boek gebruikt? Bekijk samen met de juryleden hoe de mensen afgebeeld worden. Zien mensen er in het echt ook zo uit? Is dit een realistische weergave of fantasie? Waaraan zie je dat?

Welke gevoelens staan er op de tekeningen? Hoe worden die weergegeven? Bekijk de prent waarop Django verdrietig is omdat zijn papegaaï weg moet. Is hij een beetje verdrietig of heel erg veel? Waaraan zie je dat?

Welke kleuren en motieven worden er gebruikt? Hoe bepalen die de sfeer? Zijn het vrolijke, uitbundige kleuren of net niet?

Vertellen de prenten meer dan de tekst of beelden ze de tekst gewoon uit?

Vinden de juryleden de tekeningen mooi? Kunnen ze ook aangeven waarom wel/niet?

BESPREKING VAN DE TEKST

Kennen de juryleden ook andere boeken van Edward van de Vendel? Toon en/of lees nog andere boeken voor, bijvoorbeeld gedichten uit één van de *Superguppie*-bundels.

Herkennen de juryleden zich in het hoofdpersonage? Hebben zij ook al eens heel erg hun zinnen gezet op iets dat ze al dan niet kregen? Neem er eventueel ook het boek *Prinses Arabella is jarig* van Mylo Freeman (De Eenhoorn) bij:

Prinses Arabella is jarig

Omdat prinses Arabella alles al heeft, vraagt ze als verjaardagscadeau een olifant. Wanneer de olifant in het paleis is, is deze erg ongelukkig en verdrietig, waarna de prinses besluit haar terug te brengen. Als ze daar aan komen, is het jong van de olifant erg blij met het prinsesje: zijn verjaardagscadeau.

Hoe troost opa Django? Wat denken de juryleden: kan de vis écht praten? Hebben zij een dier (echt of een knuffel) waarmee ze praten?

Het verhaal is in het midden een beetje droevig, want Django blijkt allergisch. Toch loopt het nog goed af. Wat vinden de juryleden hiervan? Had het boek mogen stoppen toen de papegaai weg moest? Hadden ze liever een ander slot gehad? Hoe had het boek moeten eindigen, volgens hen?

Vinden de juryleden dit een leuk verhaal? Heeft het hen geboeid? Vonden ze het grappig of eerder triestig? Welk stukje uit het verhaal vinden zij het mooist?

NA HET VOORLEZEN

Thaison speelt papegaai en begint Django na te praten. Misschien is het leuk om in een kring enkele (moeilijke) zinnen te laten nazeggen, zoals 'alle apen apen alle apen na', 'de kat krabt de krollen van de trap', of 'de herbergier van de herberg hier herbergt hier een herbergier van de herberg daar'...

**KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1**

***Het circusschip*
Chris van Dusen
(door Frederic Vercaemst)**

AUTEURSINFO

Chris Van Dusen werd in Portland, Maine (VS) geboren op 17 maart 1960. Samen met zijn twee broers groeide hij op in een wereld zonder computers en games. Om de tijd te verdrijven begonnen zijn broers te tekenen. De ene broer tekende oorlogsscènes en de andere heel realistisch uitziende dieren. Chris' specialiteit was het tekenen van robots, monsters en buitenaardse wezens.

Na zijn studies *fine art* aan de universiteit van Dartmouth ging Chris als freelance illustrator aan de slag. Hij specialiseerde zich in kunst voor kinderen.

Op een dag kreeg hij het idee om een boot te tekenen die, hoog in een boom, vastgelopen was. Hij zat ook met een liedje in zijn hoofd dat zo ging: 'Mr. Magee and his little dog Dee hopped in the car and drove down to the sea'. Die combinatie leverde zijn eerste boek op: *Down to the Sea with Mr. Magee*.

Het circusschip is het eerste boek van Chris dat in het Nederlands vertaald werd.

Chris woont nu aan de kust van Maine (VS) samen met zijn vrouw Lori en zijn twee zonen: Ethan en Tucker.

🌐 www.chrisvandusen.com

KORT SAMENGEVAT

Wanneer het circusschip vergaat trekt de directeur zich niks aan van het lot van de dieren aan boord. De dieren weten zichzelf te redden en belanden in een kustdorpje. Maar niet iedereen zit te wachten op een tijger tussen de tulpen of een leeuw op het gazon! Gelukkig duurt de vijandigheid niet lang en sluiten de dorpsbewoners – dankzij een heldendaad van de tijger – de dieren in hun hart. Wanneer de circusdirecteur zijn dieren komt ophalen, moet hij het opnemen tegen de bewoners van het dorp.

STIJL EN VORMKENMERKEN

Het prentenboek wordt omschreven als een boek van de oude stempel. Dit komt vooral door de tekenstijl van Chris Van Dusen. Hij maakt gebruik van hele drukke tekeningen met veel schaduwen en

details. Er valt heel wat te ontdekken op de tekeningen. De tekeningen zouden zo gebruikt kunnen worden in een oude tekenfilm.

Wanneer de dieren zich met behulp van de dorpsbewoners naadloos verstoppen in de omgeving, wordt dit prentenboek een zoek-boek. Vinden de juryleden alle dieren terug? Zien ze de slang die als sjaal gebruikt wordt of de struisvogel die als boom fungeert?

Wat ook opvalt is dat het verhaal op rijm werd geschreven. Leg, wanneer je het verhaal voorleest, niet te veel klemtoon op het rijmwoord want dan wordt de tekst te drammerig.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Bekijk samen de cover van het boek. Wat staat erop?

Benoem de dieren die je ziet. De meeste dieren die je op de cover ziet, komen ook voor in de zoekprent verderop in het boek. (De slang staat niet op de cover, maar wel in de zoekprent en de krokodil staat dan weer wel op de cover, maar is niet terug te vinden in de zoekprent.)

Bekijk de letters die op het schip staan. Ze zijn op een speciale manier geschreven. Er staat *Het circusschip*. Het is dus niet zomaar een boot of een schip, maar een circusschip!

Bekijk samen met de juryleden de tekening die gebruikt wordt als aankondiging van de circusvoorstelling. Wat staat er allemaal op? De tijger is blijkbaar het pronkstuk van de voorstelling (en wordt later ook de held van de dorpsbewoners).

TIJDENS HET VOORLEZEN

Het verhaal is op rijm geschreven. Valt dit de juryleden op?

Laat, wanneer je bij de zoekprent gekomen bent, de juryleden heel even zoeken naar de verstopte dieren, maar besteed hier tijdens het voorlezen niet te veel tijd aan. Beter is om de tekening achteraf aan te bieden en dan uitgebreid op jacht te gaan naar alle dieren.

Let ook op de gelaatsuitdrukkingen van de verschillende personages. De circusdirecteur kan wel erg enge bekken trekken! Kunnen de juryleden de gevoelens van de personages imiteren?

NA HET VOORLEZEN

Bekijk samen met de kinderen de zoekplaat. Vinden ze alle dieren terug? Voor het gemak kan je de prent voor elk kind kopiëren of een scan maken en die projecteren.

Met behulp van de dorpsbewoners slagen de dieren erin volledig in de omgeving op te gaan en zo te verdwijnen. Je kan met de juryleden zelf zo'n tekening maken: knip dieren uit en bewerk ze zo dat ze onherkenbaar worden en opgaan in de achtergrond van een tekening.

WIST JE DAT...

- Chris van Dusen een gele labrador heeft die Pearl heet?
- Chris van Dusen dit verhaal losjes gebaseerd heeft op een gebeurtenis die echt plaatsgevonden heeft? In 1836 vatte een stoomschip met een volledig circus aan boord voor de kust van Maine

vuur. Het schip verging met man en muis. Het einde van dit verhaal was heel wat gruwelijker dan in zijn boek: de meeste dieren en mensen kwamen om.

- Dat Chris er vier weken over gedaan heeft om de zoekplaat af te werken.

KJV 2010-2011
WERKMODEL GROEP 1

Keepvogels: het diepste gat
Wouter van Reek
(door Inge Umans)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Wouter van Reek werd in 1960 in Voorschoten (Nederland) geboren. Hij studeerde aan de Rietveld Academie in Amsterdam (afdeling audio visueel) en is vooral bekend om zijn Keepvogel, een computeranimatieserie over een loopvogel met rode cape aan. Hij maakt ook andere tekenfilms voor o.a. Sesamstraat.

☞ www.keepvogel.nl

KORT SAMENGEVAT

Tungsten heeft iets bijzonders opgegraven, denkt hij. Een stukje steen, denkt Keepvogel. Hij zal zelf iets opgraven wat nog niemand gevonden heeft. Keepvogel bouwt een ingewikkelde graafmachine om erg diep te kunnen graven, terwijl volgens Tungsten de grootste schatten niet zo diep zitten. Keepvogel graaft een krommebochtentunnel terwijl Tungsten de echte schatten bovenhaalt.

THEMA'S

- archeologie
- opgravingen
- machine

VÓÓR HET VOORLEZEN

Kennen de juryleden Keepvogel? Van andere boeken? Van televisie? Breng wat andere boeken en eventueel de dvd over Keepvogel mee. Vorig jaar was *Keepvogel: nachtpannenkoeken* genomineerd in groep 1 van de KJV. Misschien kennen sommige juryleden dat boek nog. Laat hen vertellen waar het over ging. Het werkmodel van *Keepvogel: nachtpannenkoeken* vind je op www.kjv.be, in de rubriek 'Voor begeleiders', bij 'Archief'.

Toon de cover en bespreek met de juryleden wat ze zien en verwachten:

- Waarover gaat dit boek, denk je?

- Wat doet Keepvogel?
- Wat zal hij vinden?
- Welke schatten steken er zoal onder de grond?
- Wie is er zelf als eens op schattenjacht geweest? Waar was dat?

Bekijk de tekening op de binnenkant van de omslag. Wat zit er in de grond? Van wie of wat zijn die beenderen? Wat zit er nog in de grond? Bekijk ook de verschillende gekleurde aardlagen en licht toe.

Bekijk na het lezen de tekening op de binnenkant van de achterflap en vergelijk die met de tekening op de binnenkant van de cover.

ILLUSTRATIES

Bekijk en bespreek de illustraties nauwkeurig:

- Welke techniek(en) word(en) er in dit boek gebruikt?
- Welke kleuren worden er gebruikt?
- Vertellen de prenten meer dan de tekst of beelden ze de tekst gewoon uit?
- Wat ziet de lezer dat Keepvogel niet ziet?
- Vind je het leuk of vervelend dat het boek helemaal gedraaid moet worden, volgens de richting van de tunnel die Keepvogel graaft?
- Vind je de tekeningen mooi? Kan je zeggen waarom wel/niet?

Vergeet ook de kleine hiërogliefachtige tekeningen tussendoor niet. Toon afbeeldingen van echte hiërogliefen en vergelijk.

TEKST

Welk personage vinden de juryleden het leukst: Keepvogel of Tungsten? Waarom?

Luistert Keepvogel écht naar Tungsten?

Vinden de juryleden dit boek grappig? Waarom wel/niet?

NA HET VOORLEZEN

Filmpje

Misschien kunnen jullie samen een Keepvogelfilmpje bekijken (zie www.keepvogel.nl) en de beelden vergelijken met de tekeningen uit het boek.

Machine

Keepvogel maakt een tekening van zijn diepgraver. Zo'n technische tekening ziet er erg ingewikkeld uit. Laat de juryleden zelf ook een machine uitvinden en tekenen. Je kan samenwerken: laat iedereen een onderdeel tekenen en plak alle onderdelen samen op een groot blad papier tot je een grote machine hebt. Maak een foto van het resultaat en post die op het Prikbord op www.kjv.be